

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2013 v Bratislave v trestnej veci odsúdenej **I. V. a spol.** pre organizátorstvo a pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a/, písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 11. októbra 2012, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e** a Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku **sa u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Predsa senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením z 11. októbra 2012, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, podľa § 553 ods. 2, ods. 5, § 567j ods. 2 per analogiam Tr. por., s poukazom na § 1 ods. 3, § 12 ods. 3 písm. c/, ods. 6, § 14 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 4, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov priznal ustanovenej obhajkyňi JUDr. M. B. za obhajobu I. V. odmenu a náhrady v celkovej výške 10 486,30 eur, a to v rozsahu presne špecifikovanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená I. V. sťažnosť (zv. č. 66, č. l. 315 spisu).

Poukázal v nej pritom na to, nie všetky obhajkyňou uplatnené položky sa zakladajú na pravdivých skutočnostiach. Výslednú sumu považuje za umelo navýšenú fakturovaním porád s klientom, ktoré sa nikdy neuskutočnili, a taktiež i fakturovaním cestovného či náhrad za stratený čas, nakoľko v týchto bodoch sa malo jednať o pojednávania, konajúce sa viac dní po sebe. Ako nepravdivé vníma však i mnohé ďalšie údaje, a z toho dôvodu preto žiada o preverenie každej jednej položky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľka podala sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť **je sčasti dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že I. V. bola JUDr. M. B. za obhajkyňu ustanovená opatrením predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku z 12. septembra 2005, sp. zn. PK-2Tš 9/2005.

Ďalej je tiež zrejmé, že trestné stíhanie v predmetnej veci sa voči I. V. právoplatne skončilo dňa 30. marca 2010, a to na základe rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2010, sp. zn. 3 Toš 6/2008.

Návrhom z 31. decembra 2008, ktorý bol súdu prvého stupňa doručený dňa 03. februára 2009, si advokátka JUDr. M. B. uplatnila nárok na odmenu a náhradu za poskytovanie právnych služieb I. V. v celkovej sume 347 838 Sk (11 546,11 eur).

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu predmetný návrh aj s predloženými prílohami preskúmal a zistil, že obhajkyňa v ňom niekoľkokrát pochybila, v dôsledku čoho následne ňou uplatnený nárok korigoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preštudoval príslušnú časť predloženého spisového materiálu a tiež i s prihliadnutím na obsah podanej sťažnosti dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie je treba považovať za predčasné, a to konkrétne s poukazom na priznanie odmeny ustanovenej obhajkyňi JUDr. B. za porady s klientom.

Vyššie menovaná si návrhom z 31. decembra 2008 uplatnila nárok o.i. na odmenu za viaceré porady s klientom, a to bez toho, aby o tom predložila akýkoľvek doklad, resp. potvrdenie.

Na výzvu súdu boli neskôr z jej strany doložené záznamy, majúce preukazovať predmetné konzultácie (zv. č. 65, č. l. 240 - 246 spisu). Na základe týchto potom súd prvého stupňa odmenu obhajkyňi za dané úkony priznal.

V tejto súvislosti tunajší súd poznamenáva, že hoci nikde nie je stanovená forma dokladu, ktorý je potrebné doložiť za účelom vyúčtovania odmeny za uskutočnenú konzultáciu s klientom, z hľadiska jeho obsahu je nutné, aby tento skutočne svedčil o tom, že medzi obhajcom a jeho klientom došlo k porade, a nie iba k nejakému stretnutiu, na ktorom boli odovzdané určité materiály (napr. fotokópie zápisníc z HP), resp. informácie (napr. že obvineného bude na hlavnom pojednávaní zastupovať náhradný obhajca) a pod. Porada má totiž kvalitatívne iný rozmer a jej zmyslom je predovšetkým poskytnutie právnych rád obvinenému, či dohodnutie sa na spôsobe obhajoby.

Navyše s poukazom na ust. § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 31. mája 2009 (odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí obhajcovi za každú aj začatú hodinu) sa tiež zároveň vyžaduje, aby predložený doklad obsahoval i údaj o dĺžke trvania takejto porady s klientom.

So všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami je potrebné sa v novom konaní riadne vysporiadať.

Znamená to teda, že Špecializovaný trestný súd sa bude musieť po vrátení veci pokúsiť odstrániť vzniknuté nezrovnalosti, pričom odmenu bude možné následne priznať len za tie stretnutia ustanovenej obhajkyne so sťažovateľkou, ktoré mali preukázateľne charakter porady. V prípade, že vzniknú pochybnosti, a to či už s ohľadom na povahu stretnutia alebo s poukazom na čas trvania porady, treba rozhodnúť v prospech odsúdenej.

Čo sa týka potom ostatných v napadnutom uznesení obhajkyňi priznaných položiek, tak tu nemá najvyšší súd žiadne výhrady, plne sa s nimi stotožňuje, a z tohto pohľadu preto potom hodnotí i ďalšie námietky odsúdenej ako neopodstatnené.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. januára 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová